

844A

DE SPIEGEL

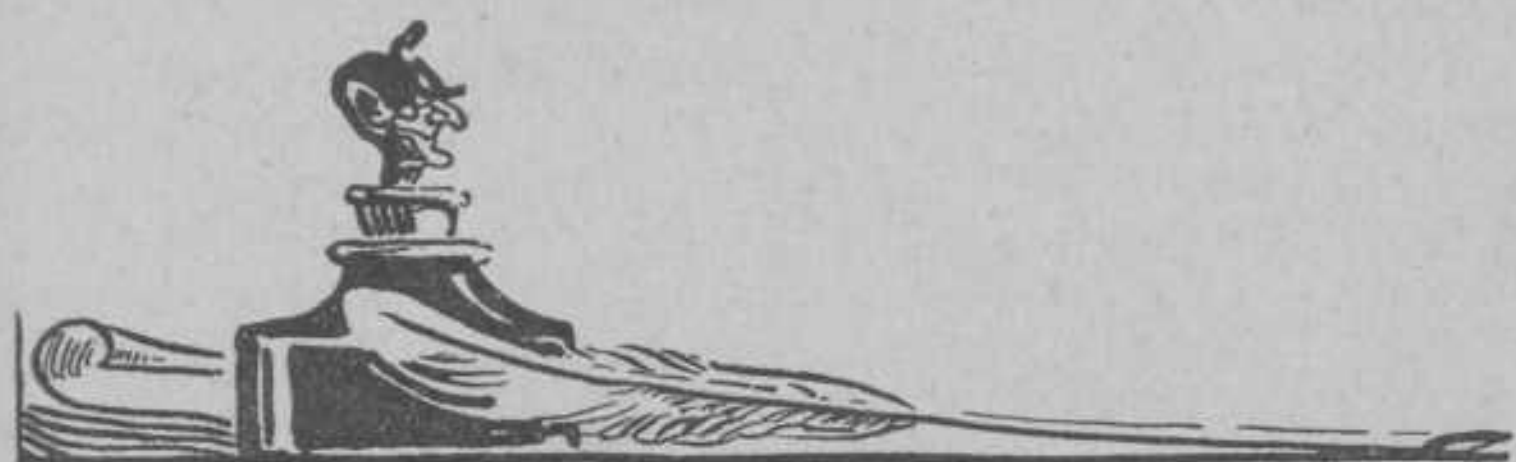
OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

HOOFDREDACTEUR: V. BOUDIER. GRIFFIER: P. J. KIEN.

REDACTEUREN: E. A. LAMB — E. A. BARTHOLDY — J. WOLVINGA — J. SLOK — M. VAN DEVENTER
F. J. DE VLOUW — N. VAN VORDEN — — A. GERVAIS.

VERSCHEIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25
ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 6
13e JAARGANG ————— VRIJDAG 13 NOVEMBER 1936 ————— 10 BLZ. No. 9

REDACTIONEEL

Door de deur van de commissariskamer dringt een dof door-
dringend en regelmatig gedreun.

Het klinkt niet als het geluid van trappelende paardenhoeven,
zoals ik het eens hoorde in de Hongaarsche pusta . . . het
was een warme Augustusdag en wij waren gezeten aan een
tafel buiten een kleine armoedige boerderij v^{er} van Buda en
Pest. Een kostelijke rijke en donkere wijn was ons echter voor-
gezet en juist toen we het derde glas naar onze lippen brachten,
luisterend naar onzen eenvoudige gastheer die met welspreken-
de hoffelijkheid het woord tot ons had gericht, hoorden wij dat
geluid van ver verwijderde paardenhoeven die de grond
beukten, dat ieder oogenblik nader kwam, totdat de wilde
paarden zich uit de stofwolk losmaakten en in vliegende galop
voorbij renden.

Ook klinkt het niet als het bonzen op de grond van de pooten
der olifanten die opgeschrikt door het trompetteren van de
verspieder der kudde een haastig heenkomen zoeken naar
onbereikbare plekken van de jungle. Wij zaten toen hoog in een
boom en de lucht trilde van het bonzende en dreunende geluid
dat opsteeg uit de voorbijhollende kudde.

Neen, het geluid dat opstijgt uit de middenzaal vermag niet
herinneringen wakker te roepen van heerlijke en onvergetelijke
zaken.

Het is een vervelend gedreun, stampend en tergend. Een paar
heimachines die men vergeten heeft af te zetten . . . het
rollen van suikerbieten in een schudgoot . . . het neerkwakken
van modder uit een baggermachine . . .

Even lichten de beide Kroegbestuurders het hoofd op uit het
Huishoudelijk Reglement waarover zij zich hebben gebogen.
„Juist,” zegt de President, op de klok kijkend, „vijf uur vijftig.
Ze zijn op tijd vandaag.”

Dan buigt hij zich weer in de paperassen.

De Secretaris kijkt echter nog even peinzend naar de deur.
„Klaas,” zegt hij, „ik geloof, dat we het zonder extra personeel
niet afkunnen in de Lustrumtijd.”

„Neen, Gerrit, dat geloof ik ook niet. Hoeveel oud-corps-
leden zullen er wel niet komen. Laten we eens zeggen een
tweehonderd erbij. Met onze driehonderd leden maakt dat dus
vijfhonderd en rekenen we dan een bediende op de vijf en
twintig man, dan hebben we er twintig noodig.”

„Tja,” dan zullen we er . . .

Het gedreun is weggestorven. De Eters zijn angekommen in de
achterzaal. Daar zitten de honderden aan de tafels waarop de
diners naar prijs zijn opgesteld. Er wordt een tien minuten
geen woord gehoord.

Maar dan weerklinkt het gedreun opnieuw als zij terug-

marcheeren naar de middenzaal. De hoofdbediende geeft een
wenk en de koffie wordt rond gedragen.

Dan gebeurt er plotseling iets bijzonders. Er worden stoelen
weggeschoven in de voorzaal. Er klinkt onderdrukt geroep.
„Optreden! — bestuur! — een schande is het!”

Een gestalte waart rond in de zalen. Op de voorovergebogen
schouders gloeien twee oogen onder verwarde haren uit. De
handen hangen slap neer, maar nu en dan trekken enkele
vingers zich convulsief samen.

De oudste aan de buffettafel buigt zich over naar zijn tafel-
gezellen: „Het is een Beschonkene,” fluistert hij.

Bevangen hooren de drie jonge Commissarissen dit woord.
„Hoe interessant,” zegt dan de jongste.

Zij blijven kijken.

De beschonkene doorkruist de middenzaal. Voor de gloed van
zijn blik schuiven de tafels opzij en een rilling voert door de
Eters als bijwijlen een hoonende gillende lach uit zijn mond
ontsnapt.

Als hij bij de piano gekomen is, waggelt Hij en schokken
varen Hem door het heele lichaam.

Men denkt dat hij inelkaar zal storten. Maar hij zijgt neer op
een stoel.

Zijn vingers bewegen nog steeds en langzaam strekken zijn
handen zich naar de toetsen . . .

Dan is het de beide heeren op de Commissariskamer alsof zij
het dreunend marcheeren der Eters weer hooren.

„Wat is dat?” roept de president en haastig spoeden zij zich
naar de balustrade.

De zalen zijn vol van klanken. Beukend, maar met geniale
grepen slaan de handen op de lage toetsen. De Eters zijn op-
gestaan en gehoorzamen aan de dwingende kracht van de
Muziek. Zij marcheeren nu rond de leestafel, niet meer ge-
commandeerd door de hoofdbediende maar door Hem, den
Beschonkene.

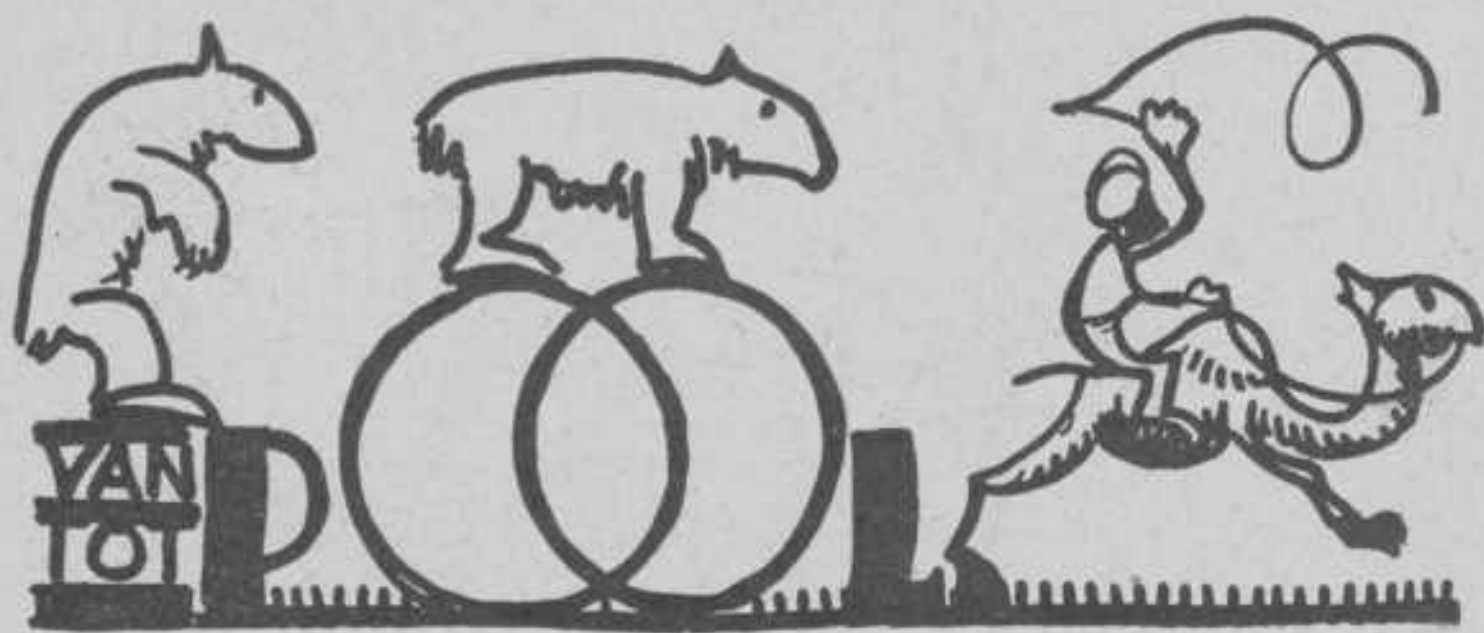
Die kijkt om met een fanatieke ruk van zijn hoofd. Zij gehoor-
zamen mij toch!!! . . .

Dan verandert geleidelijk het thema. De Eters zijn in trance.
Zoo ook de bedienden en de buffetchef. De spinnewebben
worden van de verroeste bierkranen geveegd. Vaten bier
worden aangeslagen en in minder, dan geen tijd zit de heele
Societeit te drinken. Zoo speelt de Beschonkene uren voort.
Wilden en wilder worden de klanken.

Dan begint de groote Afbraak. Eerst verdwijnen de air-condi-
tionage buizen die de zalen doorkruisen. De reclamekasten
van Hees, bij de pilaren opgesteld moeten het ook ontgelden.
De verchromd stalen Phoenix, wordt onder gejuich naar
beneden gehaald en verbrand in een machtig vuur, van de
leestafel gestookt. De kwiklampen worden ook vernield.
Zoo wordt de Societeit gezuiverd.

Aan haar vooravond tot het achttiende Lustrum.

Aan het verzoek van eenige derdejaars enkele bijdragen uit
hun midden in „De Spiegel” op te nemen, heeft de Redactie
gemeend te moeten voldoen; zij juicht deze poging het Corps
te toonen wat er in het jongere jaar leeft welwillend toe, doch
wijst er tevens op, dat in het algemeen artikelen van dezelfde
kwaliteit ni^{et} of ten hoogste „buiten verantwoordelijkheid der
Redactie” geplaatst zullen worden. DE REDACTIE.

Wanneer ik 's avonds het trouwe bed inschiet en met een lekker rilgevoel zie-zoo-wie-doet-me-wat de dekens om me heen wikkel, blijf ik altijd een oogenblik bij de gebeurtenissen van den dag stil liggen.

Dit is op zichzelf niets bijzonders; duizenden doen het. Gebed, religieuze overpeinzing, intiem samenzijn met God, dringend verzoek lang te leven, examen te halen, meisje te hebben en wat er verder al of niet onder het motto baat 't niet dan schaadt 't niet de stilte van de slaapkamer ingefluisterd wordt, mogen tot op zekere hoogte met mijn nachtelijke overdenkingen vergeleken kunnen worden, er is een uitgesproken onderscheid: mijn beschouwingen onderhouden geen stiekum contact met één of andere aangeboren, aangeleerde of wie weet wellicht ook oprechte godsdienstige overtuiging, kortom hebben niets uit te staan met religie in welke vorm dan ook.

Hoe zouden ze trouwens? Ik ken immers geen geloof, een hardnekkig vertrouwen in afkloppen daargelaten.

Ei, ei, daar glibber ik plotseling op glad ijs. Kijk me de heeren christenen eens verontwaardigd opspringen.

„Wat een mispunt,” gilt er één.

„Och, een snob,” vindt een ander.

„Opzettelijk kwetsen van andermans gevoelens-verkapte Sowjet-propaganda-goedkoopse manier de lachers op de hand te krijgen,” Bartlemaat de rest.

Stel nu eens, lieve lezer, ik zeg: stél nu eens, dat ik geschreven had: de N.S.B. vormt een bedreiging voor de Nederlandsche Jood. De Redactie lekkebaardt bij het idee alleen al en bouwt luchtkasteeltjes over de rubriek ingezonden: Politiek in de Spiegel — Het Corps en de N.S.B. — De Israeliet en het Corps — Waarom Liberaal? — Waarom niet? — N.S.B. en Sociëteit — Joodsche pers — Katholieke pers — Vova-Schendbladen — La Vie Parisienne (schertstuk) — N.S.B. in Parijs (id.) — (Disc. gesloten Red.).

Ik herhaal: wanneer ik in plaats van over mijn gepeins in bed uit te weiden eens iets dergelijks had beweerd. De meer begaafde uit mijn lezerskring voelt waar ik naar toe wil; voor de domoor stel ik de kwestie nog wat scherper. Waarde vriend, spreek ik tot hem, is het niet vreemd, dat de rubriek „God”-excusez du peu — en „Politiek” zoo principieel verschillend worden behandeld?

Maar ik ben afgedwaald. Het was noch mijn bedoeling atheïstische propaganda te voeren, noch mijn opzet het jodendom tegen de N.S.B. uit te spelen. Ik merk slechts op, hoe een bepaalde categorie Corpsleden onmiddellijk moord en brand schreeuwt, wanneer er over religieuze aangelegenheden een weinig ironisch, ja geringschattend wordt geschreven.

Ter zake. Ik lag in bed en dacht over de rede van Clay. Alweer zoiets, waarbij tot nu toe de bespottelijke gewoonte bestond de critiek te sparen.

Dat moet maar eens uit zijn, temeer daar er werkelijk aanleiding genoeg is er ditmaal enkele — laat ons voorloopig zeggen opmerkingen bij te maken.

Om te beginnen dan: „Ook de ouderejaars gaan hier niet vrij uit. Hun activiteit hebben zij misschien (sic! Red.) vroeger getoond. Maar zolang zij Corpslid . . .” enz.

Wel, wel, U durft nogal, Mijnheer Clay!

En wie schrijven er de Almanak dan wel vol en de Spiegel? Wie maken de Bloemkool en behoeden Tooneel voor volgende misstappen? Of doelt U op de hockey club nu Blydie niet meer meekiepert? Práát U dan eens met hem.

Zóó bont maakte Uw voorganger het zelfs nog niet. Integendeel, luistert maar:

„. . . duidelijk kenteekenen van ontwaken te bespeuren. Jammer genoeg komt dit in hoofdzaak van de zijden der ouderen.” Alstublieft!

Over de verhouding met de T. H. kwijlt U beide lyrisch. Waar bestaat die toch uit? Ik heb er nog steeds niets van mogen bemerken. Misschien komt dat eerdaags; in afwachting teeken ik vooralsnog met

M. v. D.

Nadruk verboden.

MOET HET VERDWIJNEN?

Ongetwijfeld zullen niet alle lezers van ons zoo geliefd orgaan het bestaan kennen of zelfs maar vermoeden van het café'tje in den titel genoemd.

Even zeker zullen zij verstandig doen, met eenige vrienden op stap te gaan om er kennis mee te maken.

De eigenaresse, Mej. Wed. Th. A. de Wilde-Schmitz zal hen zeker gaarne ontvangen en hen een blik gunnen in de wereld van rijke ervaring, die zij in de vijf en dertig jaren zich heeft eigen gemaakt, gedurende welke zij, eerst naast haar man, en daarna met haar broer, aan het hoofd van haar bedrijf heeft gestaan. En als men daarbij tevens de oogen de kost geeft, zal men constataren, dat de vele voorwerpen op tapkast en fornuis evenals de honderden plaatjes aan de muren (achterkamer) tezamen een interieur vormen, dat ongetwijfeld uniek genoemd mag worden, in Delft, en misschien ook wel in heel Nederland. Bovendien zal het den bezoeker opvallen, hoe eenig dit gebouwtje gelegen is, als men 's avonds vanaf de Oude Delft zich derwaarts begeeft, en de silhouetten van het stadhuis met het nauwe steegje bij de Wijnhaven herinneringen oproepen aan tijden, die reeds eeuwen achter ons liggen. En indien men nadenkt, zal men zich verwonderd afvragen, hoe het mogelijk is, dat zulk een stuk oude romantiek in het huidige mechanische tijdsgewricht, met zijn stalen meubelen en doorgevoerde efficiëncy nog bestaan kan.

Deze verwondering zal wellicht stijgen tot verbazing, nadat men is binnen getreden, en bij het licht van de petroleumlamp en onder het aanmoedigend gekeuvel van „de Weduwe” zijn glaasje bier drinkt.

Maar dan zal men ook bemerken, dat de mogelijkheid niet is buitengesloten, dat dit toch niet blijvend kan zijn, en dan zal het U voorkomen, alsof ieder oogenblik de uitdrager en de slooper binnentreden, die, uit dit kleine kasteeltje, waarvan ge U een oogenblik de slotheer hebt gewaand, een vierde etalagekast van Bervoets zullen timmeren.

Want, inderdaad, de eigenaresse is niet jong meer en na dit jaar ten tweede male gedurende drie maanden in het Ziekenhuis te zijn verpleegd, niet meer gemakkelijk in staat om U van Uwe bestellingen te voorzien.

Het is daarom, dat er in de Zomervacantie een Commissie van ouderejaars in het leven is geroepen, die zich ten doel stelt, eensdeels het café de Boterbrug in stand te houden en er ander deels zorg voor te dragen, dat deze vrouw, die gedurende haar geheele leven zoo buitengewoon hard heeft gewerkt, een rustige oude dag te verzekeren.

PUZZLEHOEK

Mijn geheel is een belangrijke gebeurtenis welke voor de deur staat.

5—16 is een geheelonthouder.

17—20 kan 4¹/₂ zijn.

28 is onbekend.

15—23—5—27—3 heeft Henk de Vos tot klant.

5—11—18—21—25—26 heeft veel last van zijn luchtpijp.

7—2—13—3—19—5—4 denkt dat hij wint.

8—5—17—D—25—1—11—13—4. Hier woont de weduwe.

De 12—15's zijn ten gerieve van de leden.

12—14—6—18—25—5 en 5—20—26—11—3 zullen U bij de receptie ververschen.

9—13 zal U zijn nieuwste anecdote vertellen.

15—24—1—1—9—4—20—14—10. Hieraan doet U Vrijdagavond mee.

15—9—1—17 Speelt voor U.

22—9—1—27 ook.

En als U niet komt bent U een 7—24—1.

Voor de eerste vijf goede oplossingen welke op het Redactie-bureau worden ingestuurd, zijn aardige verrassingen beschikbaar gesteld.

Doet nu jullie best maar.

Oom KAREL.

SPIEGEL-EITJES.

Een debat met een onbevooroordeeld buitenstaander over een onderwerp dat onze eigen persoonlijkheid, onze eigen kring, in een woord de dingen die ons na aan het hart liggen, direct raakt, is, hoewel dikwijls pijnlijk, altijd opwindend en punt de geest tot een vlijmscherp verzet dat door kan dringen tot in met lood gevulde hoofden: een eigenlijk noodzakelijke periodieke „vitalisering” die het vertrouwen in onze eigen waarheden nog verdiepen kan.

Op een wandeling met G., jeugdvriend uit mijn geboorteplaats: Delft om, dan de polder in tot Nootdorp. Wij stonden in de namiddagschemering van een heldere herfst dag, in de verte het reine silhouet van Delft, dat me week maakte, nog maar een jaar misschien en dan later af en toe als reunist tusschen Gouda en den Haag, onder andere reunisten: harde zakenploerters en met de jaren zacht blijvende eieren, in een oneindige nuanceering; die men nu, op de Societeit, al onverbiddelijk naar hun plaats kan wijzen. Als ik tijd had zou ik voor mezelf meest waarschijnlijke levensloopen van Corpsleden willen schrijven om later tenminste de voldoening te hebben te kunnen constateeren dat ik in minstens 9 van de 10 gevallen gelijk had. In mijzelf zou ik misschien wel fouten maken vanwege de verdrongen wenschen, en edele grijsaards met diep-menschelijke belangstelling en dikke portefeuilles behooren tot een vergane periode.

G. scheen mijn gedachtegang gevolgd te hebben en onderbrak in de ontevreden, beleerende toon die ik van hem haat:

Ik wilde dat je maar eens inzag dat je met dat superieur Delftsch cynisme een even zielige idealist met een leege maag of zakenschoft met een leege geest zult worden als ieder ander mensch en hoogstens zul je, juist doordat cynisme, je tot een verstandig maar laf compromis laten verleiden. Jullie zijn nu toevallig zoo'n krankzinnig samenraapsel van menschen van zeer verscheidene pluimage die zich lijdelijk in een te nauw vat hebben laten persen, dat het heusch niet zoo'n wonder is waarbij je een gezicht kunt trekken van „hoe-is-t-ie-weer”, als er in de gistende massa af en toe een explosie ontstaat die je dan een uiting gelieft te noemen van je superieure Delftsche Geest; en al is die dan dikwijls verrassend, trefzeker is ze alleen in je eigen steriele gemeenschap, en daar buiten sta je met je Delftsche grollen even onnoozel te schermutselen als een eerstejaars met een glas bier.

Ik voelde dat hij mij onder het praten voortdurend had aangekeken, hoewel ik zelf in de verte staarde, waar Delft, het silhouet, in de schemering verdween. Ik had het gevoel alsof er met monsterachtige granaten op mijn stadje geschoten werd; de lichten gingen nu aan, als om hulp smeekende, en ik voelde me nu ook verplicht om dat silhouet met alles wat er voor mij aan vastzat te verdedigen met al mijn kracht, niet uit edelmoedigheid, maar uit drang tot zelfbehoud, want het was al mijn ruggesteun, en zooals ik hier stond was ik uit die grijze schim in de verte geboren.

Ik zal je niet direct vertellen wat ik van jou denk, en al is je intelligentie dan wat boven de middelmaat, trotsch mag je daarop ook niet zijn: was je toevallig een maand vroeger geboren, misschien was je dan wel idioot geweest.

G.: Natuurlijk, ik heb ook geen oogenblik op je bewondering willen speculeeren, en het is nu juist dat toeval zie je

Ik: Juist, om in je beeldspraak te blijven: toeval is de samenstelling van het mengsel dat in je vat wordt geperst, maar het verloop van het gistingsproces ligt in onze handen. Ik zal je iets uit mijn leven vertellen, dat voor mij zeer gewichtig was. Ik deed eindexamen in de Nederlandsche Taal- en Letterkunde. Tegenover mij een leeraar, oud- niet Corpslid, midden 40, dik, rood, gelorgnet en een geleerde pater, misschien wel professor in Nijmegen, waar je eventueel een aanval zou kunnen doen op een typisch Nijmeegsch cynisme, dat wel sterk Roomsche getint zal zijn. Ter sprake kwam dan ook Guido Gezelle, van wien ik slechts de titel kende van één gedicht: het Schrijverke, waarvan de inhoud mij echter geheel onbekend was. Dat het Schrijverke een watertor was werd mij door den leeraar op sluwe wijze in de mond gelegd, en dat het dier iets op het wateroppervlak had mee te deelen, was nu niet moeilijk meer te raden, wel echter wat dat woord wel kon zijn? Duizende vermoedens rezen in mij op, de een nog onwaarschijnlijker dan de ander, als in een film passeerden alle volgekraste schuttingen die ik in mijn leven was langsgelopen, alle publieke waterplaatsen die ik had bezocht, mijn geestesoog om dat verwenschte woord maar te vinden, maar, zooals je wel zult weten: geen een kwam in aanmerking. Ik zag de leeraar warm worden onder zijn boord, piepend schoven zijn kleffe handen in zenuwachtig rhytme over de stoelleunigen, als vermoedde hij de bronnen die ik

DELFTSCHE SCHOUW

De Schouw waart rond
en eischt zijn pond
kring na kring
gaat op de kling.
Wie wil er graag
als Pieter Snot
vandaag
eens op de Spiegelpot?

Umpke dumpke
Maartens stumpke
wijst ons op de Prol
boordevol
met lol
leuke Berengrol *
zeg dikke bullepee
donder weer op naar zee
en neem het pullevee
van het buffet ook mee
en laat pupil van Es
in Beunos Ajerés.

Als laatste glos
springt uit de mouw
de Jonge Jos
nog in de schouw
dit uitgebolde slobberjoch
krijgt nu een harde dobber nog
in 't slijmerige Komorzog.

Ik groet de heeren altegaar
want de Schouw is voor elkaar.

* compliment van Pol.

aanboorde. Ik liet dus los en in wanhoop dwaalde mijn oogen naar de pater. Toen ik een halve seconde in zijn brilleglazen had gestaard, voelde ik dat dat woord iets zijn moest dat hem persoonlijk aanging, iets dat hij koesterde, en waar hij een recht op had: het stond hem zoo op het gezicht geschreven dat ik nu geen oogenblik meer aarzelde en het bijna automatisch uitsprak. Toen het over mijn lippen was wist ik al dat het voor mijzelf hiermee nog niet was afgelopen, maar dat ik nog vele jaren zou noodig hebben om te kunnen begrijpen dat het schrijverke de naam van hem, die het bestuurde, op het water moest beschrijven, zooals Amerikanen hun naam kerven langs de trappen van de Prinsenhof. Mijn verwarring bleef gedurende lange tijd, totdat ik pas veel later ontdekte dat een tor dat ook nooit gedaan kon hebben, hoogstens Guido Gezelle zelf in zijn kladcahiers, en dat nam mijn onrust weg, omdat ik wist dat een mensch zich wel eens zoover kan vergeten als een redeloos dier zich nooit kan permitteeren zonder dat het onze heiligste gevoelens kwetst.

G.: Ik begrijp nog niet wat deze toevallige gebeurtenis in je leven

Ik: Was ik als lijdzaam slachtoffer van die toevallige ontmoeting met dat woord dat we honderdmaal tegenkomen zonder dat het ons kwetst, de weg gegaan die jij mij verkiest te wijzen, dan was ik vertwijfeld nihilist geworden, of uit angst het tegendeel. Maar het eenige wat toevallig is, dat was het probleem, en de behandeling ervan lag in mijn handen. En juist daarvoor had ik je nodig, ik heb jou geschapen om tegenstand te bieden, zelfs de eerste klap heb ik je gegund, maar nu ben je overbodig geworden.

Ik haalde diep adem en voelde hoe ik liep in de richting van de lichtjes, heel eenzaam in de duisternis. Ik dank je, oude Stad, dat je me de kracht hebt gegeven het stemmetje van binnen, die zeurende tegenspeler, opnieuw te overwinnen.

L.

Electro- en Radio-
Technisch-Bureau
E.A.F. SCHRÖDER
OUDE DELFT 28 - DELFT
TELEFOON 685

Leveren en Installeren van
electr. licht, kracht- en
radio-installaties.

Algemeen landelijk erkend
installateur.

Zoek na de studie ontspanning

met een muziekinstrument of radio-apparaat van
HEES & Co.

VLEUGELS, PIANO'S EN HARMONIUMS in huur per dag,
per week, per maand en door huur in eigendom. Vertegenwoor-
digers der belangrijkste pianofabrieken ter wereld.

RADIO-APPARATEN: Erres, Philips, Lorenz, Telefunken, Sinus,
Radiobell, Kolster Brandes, Ekco, Syrena.

RADIO-DISTRIBUTIE: (radiohuur) 50 of 60 cent per week met
lage aansluitingskosten. Hierdoor zijn talloze stations te ontvangen
zonder verdere onkosten. Vraagt inlichtingen!

PICK-UPS, platenspeelapparaten, electro-motoren, enz. enz.

GRAMOFOONPLATEN kiest U het gemakkelijkst in onze gezellige
gehoorzaal. Ruime keuze in alle genres. Speciale aanbiedingen in
dansplaten.

KOFFERGRAMOFOONS, modernste constructie, schitterend geluid
vanaf f 12.50.

Reparatie-Ateliers voor alle muziekinstrumenten en
radio-artikelen.

N.V. HEES & Co., DELFT

Peperstraat 8-10 Voorstraat 38-40

DEN HAAG HAARLEM GOUDA
Prinsstraat 36-38 Kruisstraat 33 Kleiweg 54

HUIZE „WESTEINDE”

TE 'S-GRAVENHAGE

biedt aan dames en meisjes een aange-
naam Tehuis voor korten of langeren tijd.
Zeer matige prijzen (f 1.50 à f 3.— p. d.) voor
logies met volledig pension, desgewenscht
alleen kamer met ontbijt. Rustige en
gunstige ligging in het centr. van de stad.
Uitst. tramverbindingen. Gevestigd sedert
1868. Geheel verbouwd en gemoderniseerd.

Westeinde 31 — Tel. 113932
Westeinde 27 — Tel. 110573

F.M.D. v. d. Gaag
zorgt

voor Uw meubelen
en verhuizingen

A
D
R
E
S

v. d. HEIMSTR. 83
Leverancier Societeit Phoenix
TEL. 1061
GIRO 148427

KOOPT BIJ DEN VAKMAN NIET DUURDER, MAAR BETER LAAT UW KAMERS VAKKUNDIG BEHANGEN

Vraag staalboeken van
gordijnen, loopers, tapijten, linoleums. Deze worden gratis gemaakt
en gelegd. Prijsopgaaf zonder verbinding.

Aanbev. **v.d. LEEDEN**
OUDE DELFT 128a
t/o De Openbare Leeszaal.

TREEDT

ALVORENS UW DISSERTATIE IN DRUK TE
GEVEN, EERST IN ONDERHANDELING MET
NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA
MONOTYPE-DRUKKERIJ
HIPPOLYTUSB. 6 DELFT TELEFOON 160

Regenmantels in alle prijzen

J. VAN DIJK
189 OUDE DELFT
TELEF. 431

Zij gaan naar Meinema!
..... kaarten bestellen!

PRIMA COUPE
1e klasse afwerking

Heerenkleeding
naar maat
en maatconfectie

H. DELFOS
O.D. 161a - Tel. 605

N.V. BROUWERIJ D'ORANJEBOOM ROTTERDAM

Bestelt voor gebruik THUIS in de BROUWERIJ
GEBOTTELD flesschenbier
Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagent: J. T. POST
Vrouwjuttonland 14, Tel. 92, Delft

Uwe bovenkleeding

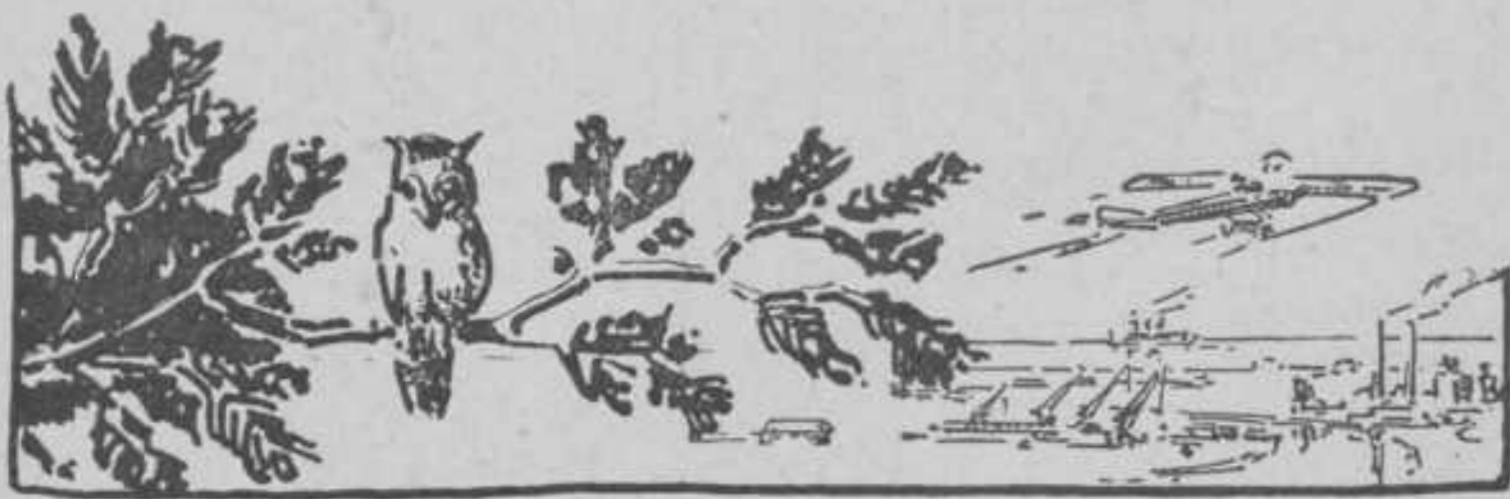
laat U natuurlijk geregeld bij ons
stoomen. Onze prima inrichting
geeft U de zekerheid van een schit-
terende behandeling en aflevering
en bovendien is de prijs zoo billijk,
dat U het graag een paar maal
per jaar laat doen!

Colbertcostuums f 2.—
Overjassen f 2.75

N.V. De
Zwitsersche

HOOFDKANTOOR: GEESTBRUGKADE 38, RIJSWIJK Z.H., Tel. 118510

TECHN. HOOGESCHOOL

De Commissie voor het afnemen van de examens voor Civiel-landmeter, ingesteld bij K. B. van 2 Augustus 1935, No. 492, maakt bij dezen bekend, dat zij die wenschen deel te nemen, hetzij aan het examen B, hetzij alleen aan het tweede gedeelte van dit examen, beide na de aanstaande Kerstvacantie te houden, hiervan uiterlijk 1 December a.s. aangifte behooren te doen bij de Administratie der Technische Hoogeschool, Oude Delft 95, te Delft.

De aangifte kan niet geschieden, voordat de krachtens artikel 6 van de resolutie van den Minister van Financiën van 10 September 1935 en artikel 127 van de Hoogeronderwijswet voor toelating tot het examen gevorderde som ten bedrage van f 60.— is betaald.

Bij gesplitste examens kan voor elke storting éénmaal in elk gedeelte examens worden afgelegd.

De betaling kan uitsluitend geschieden door storting of overschrijving op postrekening No. 44248 van de Technische Hoogeschool, onder vermelding van de reden der storting of overschrijving.

Voor de aangifte moet worden gebruikt een model-aangifte-formulier, gratis verkrijgbaar bij den Technischen Boekhandel Waltman te Delft.

Alle stukken, welke de Administratie aan de examinandi toezendt, worden gericht aan het adres, voorkomende in de aanmelding voor het examen, tenzij een verandering van adres schriftelijk ter kennis van de Administratie, Afdeling Examens, wordt gebracht.

De oproepingen voor de examens zullen geschieden zoowel door aanplakking in het Hoofdgebouw der Technische Hoogeschool, als in het Gebouw voor Geodesie; bovendien worden de examinandi daarmede schriftelijk in kennis gesteld. De Administratie is echter niet verantwoordelijk voor het geval dat de schriftelijke kennisgeving niet terecht komt.

Desverlangd worden schriftelijk of mondeling nadere inlichtingen verstrekt door de Administratie der Technische Hoogeschool, of door den Secretaris der examen-Commissie.

Namens de Commissie voor het afnemen van de examens voor Civiel-landmeter,
W. SCHERMERHORN, Voorzitter.
J. M. TIENSTRA, Secretaris.

Men verzocht ons de opname van het onderstaande:
Algemeen Nederlandsch Tijdschrift voor Wijsbegeerte en Psychologie (Voortzetting van het Tijdschrift voor Wijsbegeerte), waarin opgenomen de Annalen der critische filosofie. 30e Jaargang, Aflevering I. (October 1936). Uitg.: Van Gorcum & Comp. N.V. Assen.

Het Algemeen Nederlandsch Tijdschrift voor Wijsbegeerte en Psychologie is een betrouwbaar leidsman voor wie zich in deze tijd van cultureele verwarring op de hoogte wenscht te stellen of op de hoogte wil blijven van wat er omgaat.

Het tijdschrift, dat in October 1936 zijn dertigste jaargang begon, is een algemeene tribune voor de verschillende richtingen, die in ons land op het gebied der wijsbegeerte werkzaam zijn, en wordt gedragen door tal van verenigingen op dit gebied, die het als hun orgaan beschouwen.

Zoo heeft het de medewerking van de Algemeene Nederlandsche Vereniging voor Wijsbegeerte en een twaalfstal bij haar aangesloten verenigingen.

Dit stelt het tijdschrift in staat om tegen een lage abonnementsprijs (f 7.50; voor bij de bedoelde verenigingen aangeslotenen en studenten f 5.—) een keur van bijdragen te leveren uit alle gebieden der wijsbegeerte en psychologie en den lezer de mogelijkheid te bieden zich snel en zonder zich direct aan een bepaalde opvatting te behoeven te binden, op dit terrein te oriënteren.

Het tijdschrift verschijnt in vijf omvangrijke, tweemaandelijksche afleveringen 's jaars, in de zomermaanden eenmaal overslaande.

Het college Scheepbouwkunde voor S₁ van Lector Ir. J. C. Arkenhout Schokker op Zaterdag van 10—11 uur wordt verplaatst naar Woensdag 10—11 uur in zaal 328.

VAK-VEREENIGINGEN

VEREENIGING VOOR TECHNISCHE PHYSICA

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

J. D. Fokkinga,	President.
K. de Boer,	Secretaris.
F. J. Fontein,	Penningmeester.
Mej. J. Kerkum,	Commissaresse.
C. de Bruïne,	Commissaris.
Namens het Bestuur,	
K. DE BOER, Secretaris.	

Mijnbouwkundige Vereniging.

Gewone Vergadering op Vrijdag 13 November a.s., 20 uur in Zaal 96 van het Gebouw Mijnbouwkunde te Delft.

Spreker: Prof. H. E. Pruvost.

Onderwerp: „Sédimentations et Subsidence”.

Namens het Bestuur:
H. VAN ARKEL, Secretaris.

Scheepbouwkundig Gezelschap William Froude.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

H. 't Hooft,	President.
F. Stoop,	Secretaris.
T. H. Navis,	Commissaris.

Prof. Ir. E. R. Hondelink maakt bekend, dat hij zijn colleges zal aanvangen op Dinsdag 17 November a.s.

De tekenoefeningen vangen aan op Donderdag 19 November a.s.

Prof. Dr. E. C. Wiersma maakt bekend, dat hij op 14, 16, 17 en 18 November 1936 verhinderd is college te geven.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Electrotechnisch-Ingenieur: K. L. L. van den Bos en P. C. J. Bijl.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Civiel-Ingenieur: M. Boelhouwer.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Werktuigkundig-Ingenieur: B. Zandveld.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Werktuigkundig-Ingenieur: W. P. C. A. Schotel.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Civiel-Ingenieur: C. M. Kalkman.

REPETITOREN

Ir M. van der Veen, e.i., assistent T.H., Kanaalstraat 5, Delft, Tel. 1761 repeteert WISKUNDE, ELECTRO-TECHNIEK, WISSELSTROOM-THEORIE en THEORIE van MAXWELL.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T.H.) Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 118393.

WISKUNDE, MECHANICA'S, THERMODYNAMICA, THEORIE VAN MAXWELL, WISSELSTROOMTHEORIE, bij Dr. Ir. P. M. Verhoeckx, Adriaan Pauwstraat 17, den Haag, telef. 551634. (Van station H.I.J.S.M. te bereiken met lijn 10 of 11).

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

e President nam
zijn gouden
hamer op en klopte.
Klop klop....
Wie is daar?
Het Spiegel-
redactoir.
Van het derde jaar!

Ja, nu moeten we wel beginnen, het is de hoogste tijd, en Professor Boudier staat reeds wat te boudeeren. Nog eenmaal poetst hij zijn lorgnet, waardoor hij straks met vriendelijke blik de laat- en nietkomers zal aankijken. Want de Professor is ook Corpsstudent geweest, en weet wat het zeggen wil, om een Cultuur te moeten Dragen.

„Mijne Heeren, wat spijt het me, U hier te moeten zien, want tijdens het Concert blijven de deuren gesloten, zoodat U de bittere pil tot het einde zult moeten slikken”.

Eenige jongelui, gekuifd en gepukkeld, glijpen snel onder de banken door, en wringen zich door de ventilatieroosters, die hun maar al te graag, met de afgewerkte lucht, spuien.

Zit U er nog, meneer Nierbroodje?

Dan behoort U tot de élite, waarvoor een heele andere voorstelling zal worden gegeven!

De sombere muren der collegecatacombe splijten vanéén, een grootsch tooneel wordt zichtbaar, waarvan de purperen gordijnen nog gesloten zijn.

Plechtig orgelen de tonen van het fiere derdejaarslied, de voetlichten vlammen op; daar rijst reeds de voorhang,

LATEN WIJ BEGINNEN!

„Doe geen Germanismen”, zei het Duitschertje, alzoo werd de stemming iets wilder. Onstuimig geklots achter de glazen, waarin de goudgele gloed snel verwaasde tot grillig witte vliezen. Een heesche lach overstemde het rumoer, een stuk fotobestuur kwam binnen, een rij blinkende tanden onder een stel vriendelijke oogjes achter glas, een lucifersdoosje met de vraag, of iemand soms een sigaret had; hij voelde zich thuis. Hij begon onmiddellijk snel en heftig te praten: „Heb je die onverlichte prent in de Illustration gezien? . . .” En hij verdiepte zich in technische details en noemde cijfers, terwijl het gesprek zonder zich veel van deze kleine interruptie aan te trekken, zijn eigen weg ging en op het Rugby-terrein terecht kwam. Het kleine sterke kereltje, diep weggedoken in zijn stoel, verdedigde heftig deze vorm van barbarisme tegen het Duitschertje

Bim bam bom
Wie zich aan de groote klok wil hangen
Eet naast zoete spijs ook wrange
Oh wat dom!

Oh, mijn liefste!

Weet je wat jij voor mij beteekent?

Mijn laatste centjes heb ik er voor over gehad, om jou in m'n nabijheid te hebben, wellicht voor het laatst. —

Hoe trotsch stond jij daar aan mijn zij, in je lange witte gewaad, van soepele stof, en hoe mooi kwamen de garneringen van goud en blauw, juist die kleuren, op dat gewaad uit.

Wat heb ik fier met je gewandeld, hand in hand, jij in 't wit, matgoud en blauw, terwijl ik hier en daar juist een klein stukje van je koele, goudgezonde huid kon zien.

Hoe vaak heb ik je gekust, toen wij daar peinzend, droom verzonken en liefdedronken zaten op die bank bij de vijver? Weet jij het nog? Neen, dat wàs ontelbaar.

Heb je wel beseft, hoe mooi je was, toen je oogen, bij iedere innige kus, vonkten, als in extase?

Hoe vurig hadden wij elkander lief, die eene lange avond, dat wij samen waren

Tot ik je, na die laatste lange kus, van mij afgestooten heb.

Ja, ik heb je bewust van mij afgestooten, willens en wetens, omdat ik bang was voor je extase, en bang, dat ik mij aan je harte gloed zou schroeien.

Toen heb ik je van mij weggestuurd.

Met een snik, gooi ik mijn peukje Pall-Mall in de vijver.

AVONDMIJMER.

De avond valt, 't wordt stil nu weer
Slechts zachtken ruischt door hooge boomen
De zwoele wind, die, keer na keer,
Verhaalt van eigen schoone droomen.

En 't lied der nachtegaal, fijn en teer.
Gedragen door der hemelen stroomen,
Vliedt voort tot in het Goddelijk meer,
Waar 't schoonst' der wereld is saamgekomen.

Somer dreigend rollen wolken nader,
't Is of natuur in rouw zich hult,
Een enkele maal, lijk een verrader,
Bliksem licht 't heelal vervult,
Terwijl als sprong een hemelader,
De regen valt: een oordeel is 't natuurtumult.

Nog twee, dan kwam hij aan de beurt.

„Nieuwhuis.”

„Afgewezen.”

De rij schoof weer schoorvoetend op.

„Blak.”

„Geslaagd.”

Nu hij; hij prevelde z'n naam, zag hoe een bladzijde werd omgeslagen, 't zilveren potloodje gleeed de namenrij langs omhoog, schoot horizontaal langs de regel

„Geslaagd”.

Dwars door de troep vriendjes rende hij de trap af, vloog de straat op, naar de telefooncel.

De vrachtauto kon hem niet ontwijken. De chauffeur vloekte toen hij voelde dat z'n zware wagen hem neersmakte.

De schok was zoo erg geweest dat z'n ziel uit het lichaam werd geslingerd en na wat beduusd heen en weer gebuiteld te hebben gehoor gaf aan z'n innerlijke drang en opsteeg. Met een versnelling gelijk aan g schoot hij omhoog.

„Hoe is 't met Henk, dokter?”

„Uitstekend, mevrouw, z'n hartslag wel zwak, maar ik denk dat hij in de loop van de avond wel bij zal komen en over dat wondje aan z'n hoofd hoeft U zich heelemaal niet bezorgd over te maken”

„Goddank.”

Voort steeg de ziel van Henk, de aarde was niet meer zichtbaar, een blauwgrijze nevel omringde hem. Z'n snelheid was ellendig groot en werd nog altijd grooter en hoewel hij geen weerstand had, werd hij er toch beroerd van. Z'n gedachten schenen traagheid te bezitten en hij had moeite om ze niet te verliezen

Plotseling brak de nevel weg en was hij in een gitzwarte substantie, die zwoel aanvoelde; op 't zelfde oogenblik stooft een rood lichtpunt in 't oneindige op hem af. 't Groeide snel, weldra was 't geen punt meer, maar kon hij zijn grillige vorm onderscheiden, een vlammenmanneltje was 't dat koddig aan kwam rennen. Nu was hij naast hem, en stooft mee omhoog. . o . e . i . e . e . is me dat loopen, je bent me haast ontsnapt,” begon hij, terwijl z'n lang flikkerend tongetje hel oplichtte.

„Hoezoo,” vroeg de ziel.

„Je bent bij ons ingedeeld.”

„Je zwamt, ik moet eerst gewogen worden,” zei de ziel, en hij wist door instinct dat hij gelijk had.

„Petrus, heeft de regels veranderd, 't gaat nu sneller en economischer, tijdens de reis word een ziel radiografisch gepeild en op de veiling verhandeld, de oude methode met de weegschaal nam te veel tijd in beslag en bovendien werd er dikwijls gematst, om vriendjes binnen te halen,” vertelde het vurig manneke.

„Dan zal ik dat wel van Petrus zelf hooren,” zei de ziel en toen verscheen er een witpunt dat ook zeer snel naderde. 't Was een lichtend engeltje, dat hijgde van het snelle vliegen.

BALLADE VAN EEN GEHANGENE.

Hier hang ik nu, in weer en wind
Opgeknoopt, omdat ik vind
Dat ik zonder mieters lint
Door het Corps niet word bemind.
Nu bungel ik als een oude pop
Omdat die verdome zijden strop
Geen verstand laat in m'n afgesnoerde kop
Nou hajo dan, nu donder ik maar op!

Ze begon allereerst 't duiveltje flink uit te schelden in een, voor de ziel onverstaaenbaar, hemeldialect en zei toen:

„Je moet terug, er is een vergissing in 't spel, je moet pas over een jaar of veertig komen, ja, ik weet wel, 't is vervelend, maar 't is een fout van de administratie, ze vergissen zich de laatste tijd wel meer, omdat ze aan het reorganiseeren zijn en de verouderde paperassen worden verbrand. Ze hebben ondanks alles de papieren van den wandelenden Jood niet kunnen vinden.”

„Je kletst, ik geloof er niks van,” mompelde de ziel.

„'t Is heusch,” zei 't engeltje.

„Ze leutert,” zei 't duiveltje.

„Hou jij je mond,” zei 't engeltje.

Zwijgend vlogen ze toen voort, links 't vlammenmanneke, een vonkenregen achter zich latend; in 't midden, onzichtbaar, doch door de wervels in de zwarte substantie aan te toonen, ziel; en rechts het reine lichtende engeltje, dat haar uiterste krachten in moest spannen om de twee andere bij te houden. Af en toe verloor zij een zilverglanzende slagpen uit haar snelwiekende phosphorseerde vleugels en haar aureool had door de groote snelheid de druppelvorm aangenomen.

Eindelijk kwam de hemelpoort in het gezicht. en zij stelden alles in werk om nog af te remmen, maar ondanks dat, smakte zij nog behoorlijk tegen de wolkenmuur.

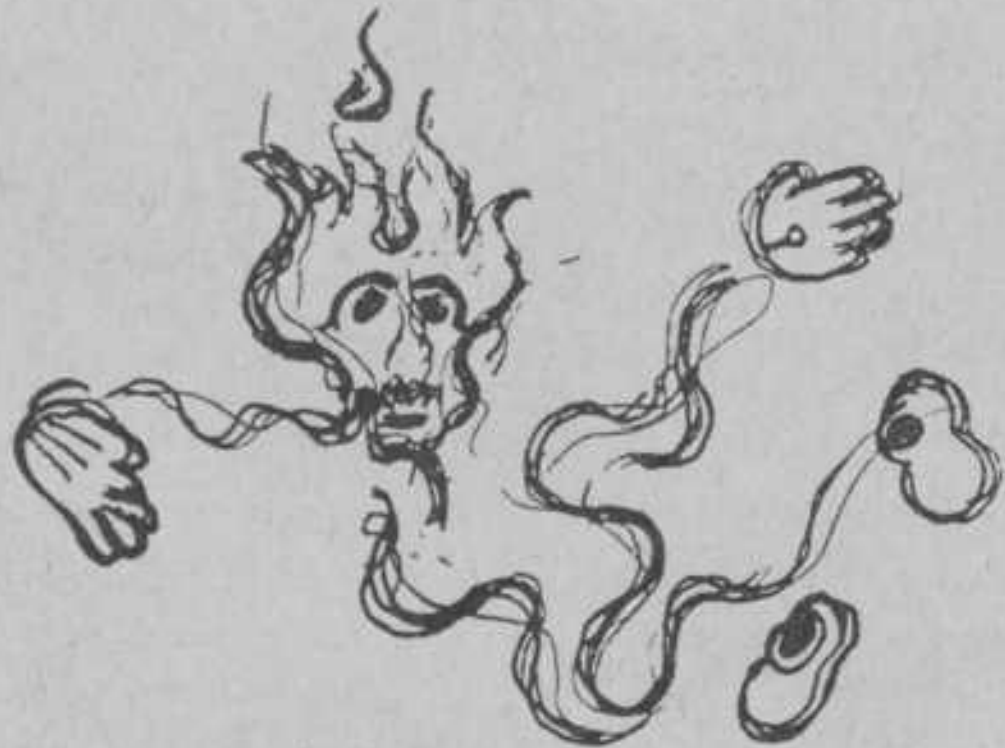
Nijdig kwam Petrus naar buiten strompelen.

„Kan dat niet wat rustiger, we zijn net gesloten, kom om 4 uur maar terug,” en hij wilde weer verdwijnen, doch werd vastgeklampt door 't engeltje, wat hem iets in 't oor fluisterde. Toen richtte hij zich verschrikt tot de ziel en zei: „O, bent U 't, Ik heb alle posten gebeld om U terug te sturen. 't Is een misverstand. Die administratie ook! Ik hoop dat U 't ons kwalijk neemt, wij zitten tenslotte met onze jaargemiddelden en kunnen daar niet van afwijken ziet U. Komt U een andere keer nog eens terug.”

„Tja, maar wat moet ik nu doen,” vroeg de ziel nijdig. „Ik kan toch niet zoo maar terug, dan zou ik me onstervelijk blameeren.”

„Ja, ik weet 't ook niet hoor?” mompelde Petrus en hij smeedde de hemelpoort achter zich dicht en het drietal staarde weer tegen 't bordje:

Van 12 tot 4 gesloten!

„Ik vind 't zuur voor je,” zei 't duiveltje, „maar kom zolang bij ons, dan kan je voorloopig ingeschreven worden, wacht, ik zal is kijken of ik iemand kan vinden die je kan introduceeren, ik zelf ben nog geen 8 maanden lid zie je en hij verdween, om oogenblikkelijk met een haast uitgedoofd vlammetje terug te komen. Het moest wel een verbazend oud kereltje zijn, z'n beenen smeulden nog maar wat en z'n tongvlammetje woei om de haverklap uit; waardoor hij oorverdoovend stotterde: „Ga . . . ga . . . gaat U me . . . me . . . mee? Ik in-in-ivit-viteer U we-wel . . .” En hij maakte een uitnodigend gebaar naar beneden waar de ziel donkere rookwolken zag opstijgen.

„Nu, ik ga maar eens terug,” zei deze en begon de terugtocht. De beide duiveltjes volgde hem, terwijl ze opgewonden schreeuwden. De oude moest het echter spoedig opgeven, daar hij door de snelheid drijgde uit te dooven en daarna verdween 't jonge vlammetje ook maar.

't Engeltje begeleidde hem tot de stratosfeer en zwaaide toen af, de ziel begon af te remmen . . .

„Hij is net bij gekomen, mevrouw, als U hem even zien wilt?” zei de zuster.

Thea, toen ik van
morgen m'n eitje opende
dacht ik aan jou.
Hoe je, bij Waltman,
als ik, dictaten koopende,
toch eventjes blozen zou.

Wat vind ik dat nu flauw van je, Bart, hoe kan je in Theo's naam gekwetst zijn door de goedige grapjes, die m'n vrienden wel eens over Theo maakten?

Heb je niet begrepen, dat die goedmoedige scherts voortkwam uit een groote bewondering voor Jouw Vriend en Mijn Vriend: Theo?

Weet je nog, Bart, hoe we propjes gooiden naar de Aardigste Meester, die we op school hadden? Hij merkte het ook wel eens, we moesten dan wel in de hoek staan, maar hij was er toch nooit echt boos over. Zoo geloof ik, dat Theo het zich ook niet zoo erg zal aantrekken; hij voelt zich daar veel te hoog voor, denk je ook niet?

Zullen we nu weer goed zijn samen, Bart, en ons er verder niks van aantrekken?

Groetjes van BERT.

Somber leeghoofd,
Lugubere fantast,
Zeg, wat doe jij op de Soos?
Je zingt en je lalt,
Je brult en je bralt,
Vindt je dat studentikoos?
Blijf op je kast!

Neen, het tooneel was eigenlijk niet zoo vroolijk als zij wel dachten. Er waren toch heel veel dingen wier tragiek door een lichte wending met een grappig en luchtig vernisje bedekt werden. En het was hun vooral opgevallen, dat Waarheid en Leugen hun rollen zoo slecht kenden, was het misschien niet beter geweest deze figuren om te draaien? Het stemde hun weemoedig dat Hannes, die de vroolijke noot had moeten brengen, midden in het tweede bedrijf wanhopig in tranen was uitgebarsten en had gezegd: „Het kan niet, het kan toch niet.” Ze begrepen er niets van dat de menschen het zoo mooi gevonden hadden! Het stuk was voor het publiek toch allermint vleiend, en dat scheen het juist prettig te vinden. Het doek viel: Pauze. Er werd enthousiast geklapt, vele malen moesten de spelers hun dank voor de luide toejuichingen toonen door schijn-gracieuse buigingen. De twee vreemde trokken zich terug in een donkere hoek. Ze wilde liever niet dat de menschen hen zoo zagen. Zeker, boeiend was het ongetwijfeld. Er waren felle hartstochtelijke passages, aangrijpend soms. Het gegeven was bovendien ook alleszins de moeite waard. Het was tenslotte eigenlijk Het Probleem waar het omging. Alle spelers hadden ook wel de bedoeling gehad zich zóó te uiten als het moest, maar ze waren er niet toe in staat, de waarheid was pathetisch, de leugen niet overtuigend. En dan de belichting was vals, was gemeen, alleen maar fèl rood, fèl geel. Néé, de indruk werd daardoor wrang, sarcastisch, koud . . . Het licht in de zaal ging uit, en ieder werd weer vrijgemaakt van zijn omgeving om ongehinderd, de indrukken op zich in te laten werken. Met een gevoel van verzet zaten de twee weer te kijken naar het bloedeloze, harteloze gedoe op het tooneel . . . Midden in een opzweepende rede, die het publiek ademloos gretig in zich opslurpt, is er ineens iets gaande achter in de zaal. Er wordt omgekeken, sst geroepen, men staat op, er deinst ineens een golf van geluid over de hoofden heen, er ontstaat algemeene herrie, verontwaardigd protesteert men aan alle kanten . . . Wat is er aan de hand, eigenlijk? Daar zit op de achterste rij een jongen, die een meisje tegen zich aangevlijd heeft, en samen zingen ze zoo voor zichzelf een klein, eenvoudig liedje. Ze trekken zich niets aan van tooneel, publiek, protest of wat ook. Dat is voor hen ver, ver weg. Verheugd slaan Petrus en Paulus de handen ineens, en opgelucht aanvaarden zij hun terugtocht naar de Hemel: „Zoolang dat er nog op de wereld is!!!!”

Professor Boudier nam met theatraal gebaar zijn brilletje af, en borg het in zijn versleten pandjesjas.

Het college was ten einde, ondergeteekenden maakten zich zoo snel mogelijk uit de voeten:

P. A. VAN DORP.
R. DROOGLEEVER FORTUYN.
R. JONCKHEER.
P. J. DE LINT.
G. M. JOSSELIN DE JONG.
L. C. SLOTH BLAAUBOER.
G. A. VORSTER.

Sigarenmagazijn 't Prinsenhof

Oude Delft hoek
Binnenw.sloot
Telefoon 585

●
Gerenommeerde
Sigaren- en
Sigarettenmerken

COR HUYNEN

Gedipl. Erk. Dansleeraar
Member of The Imperial
Society of Teachers of Dancing

C.H.
KOMT STEEDS NAAR VOREN

TEL. NO. 156 PHOENIX STRAAT 18

Privé en Clublessen
dagelijks op ieder
gewenscht uur.

Spreekuur iedere werk-
dag van 2 tot 10 uur.

TELEFOON 156

Kwaliteitscliché's!
Vraagt U eens aan!
Billijke prijzen.

Zentra-horloges ankerhorloges zijn betere

reeds vanaf **f10.-**

KLAAS VOS

PEPERSTRAAT 5
TELEF. 990

De voorzitter tot de nieuwe
secretaris van de vereniging

„en.....wij laten drukken bij Meinema”

VLEESCHHOUWERIJ
SPEKSLAGERIJ
A. W. VEELENTURF
PEPERSTRAAT 17 h. Koornmarkt
Telefoon 38 Postgiro 160021

DE MODERNSTE SLA-
GERIJ HIER TER STEDE
MET DE NIEUWSTE
KOELINRICHTINGEN

SPECIAAL ADRES VOOR
HEEREN STUDENTEN
VOOR FIJNE VLEESCH-
WAREN VOOR ONTBIJT
EN KOFFIETAFEL.

Centrale verwarming

volgens de nieuwste systemen.

Ingenieursbureau

JOOST
NAAKTGEBOREN Cz.
BUITENWATERSLOOT 51-53-55
TELEF. 868 DELFT

Vraagt prijsopgave
Service
Reparatie

B. VETH & CO
18 **B** 79
DELFT

Betrekt Uwe melk en melkproducten van de
Delftsche Melkinrichting
DIRKLANGENSTRAAT 66-70
TELEFOON No. 42

Gebruikt „VETHCO” gepasteuri-
seerde melk, roomt op als rauwe
melk en smaakt als rauwe melk.

WASSCHEN
STOOMEN

SPECIALITEIT: Hofleverancier
„ECON-TARIEF”
ook voor Heerenwasch.
HET VOORDEELIGST!
Vraagt inlichtingen:
TEL.: HAAG 778011.

VLOTVULLER
VERVULT ALLE WENSCHEN
VAN DEN VULPENGEBRUIKER
DRIE GROOTE VOORDEELEN

- Pen bij het vullen, zichtbaar dus geen besmeurde handen meer
- Inkt tot den laatsten druppel op te zuigen
- Prijs slechts: **40 CT**

VROOM & DREESMANN

bekend om zijn uitgebreide
sorteering en populaire
prijzen

OOK IN DELFT

BOLLINGER BRUT

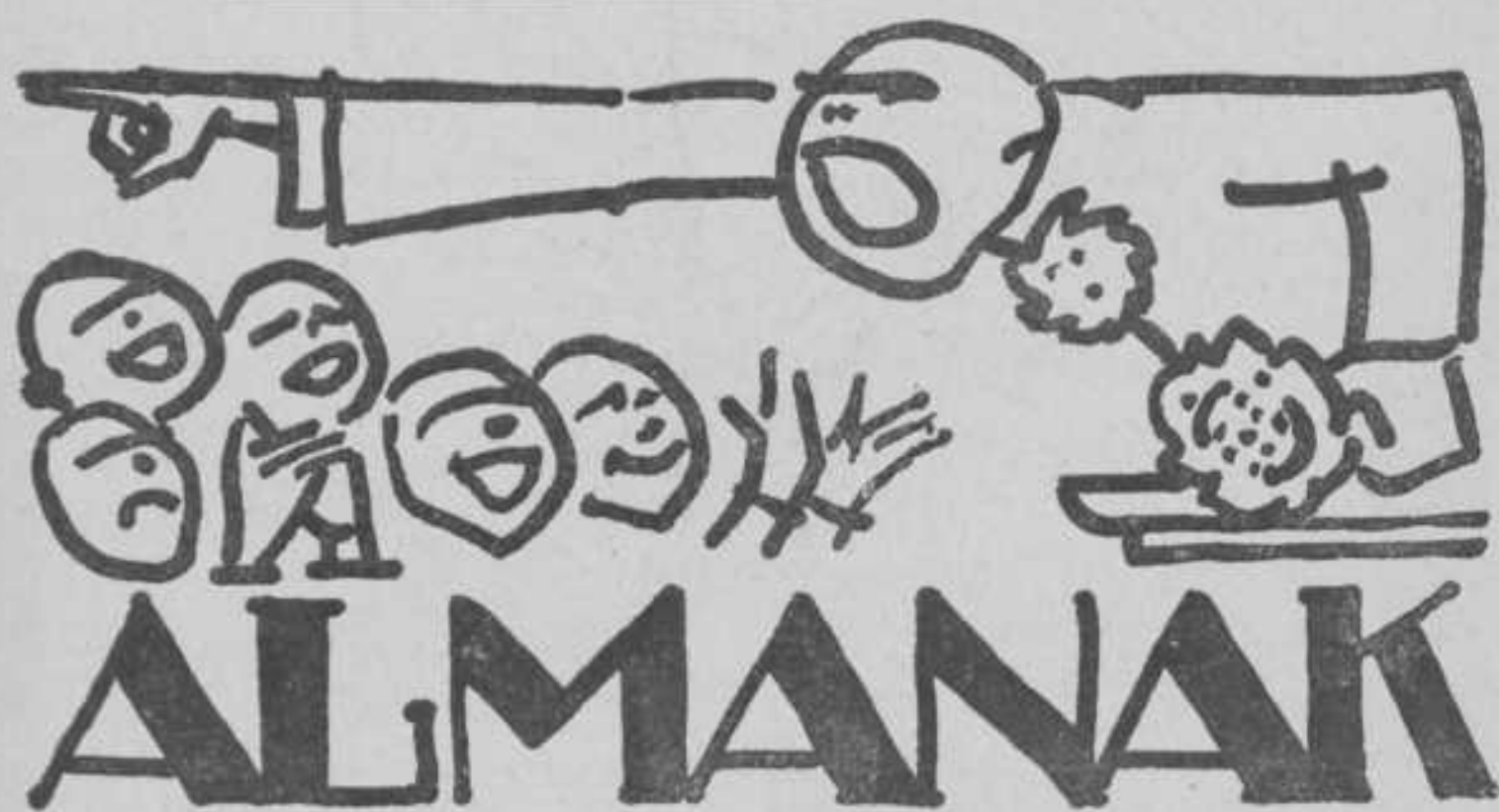
EEN BUITENGEWONE CHAMPAGNE

VERKRIJGBAAR BIJ:

B. A. VAN DE VEN & Co.

WIJNKOOPERS

WIJNHAVEN 11 — TELEFOON 78

ALMANAK 1937.

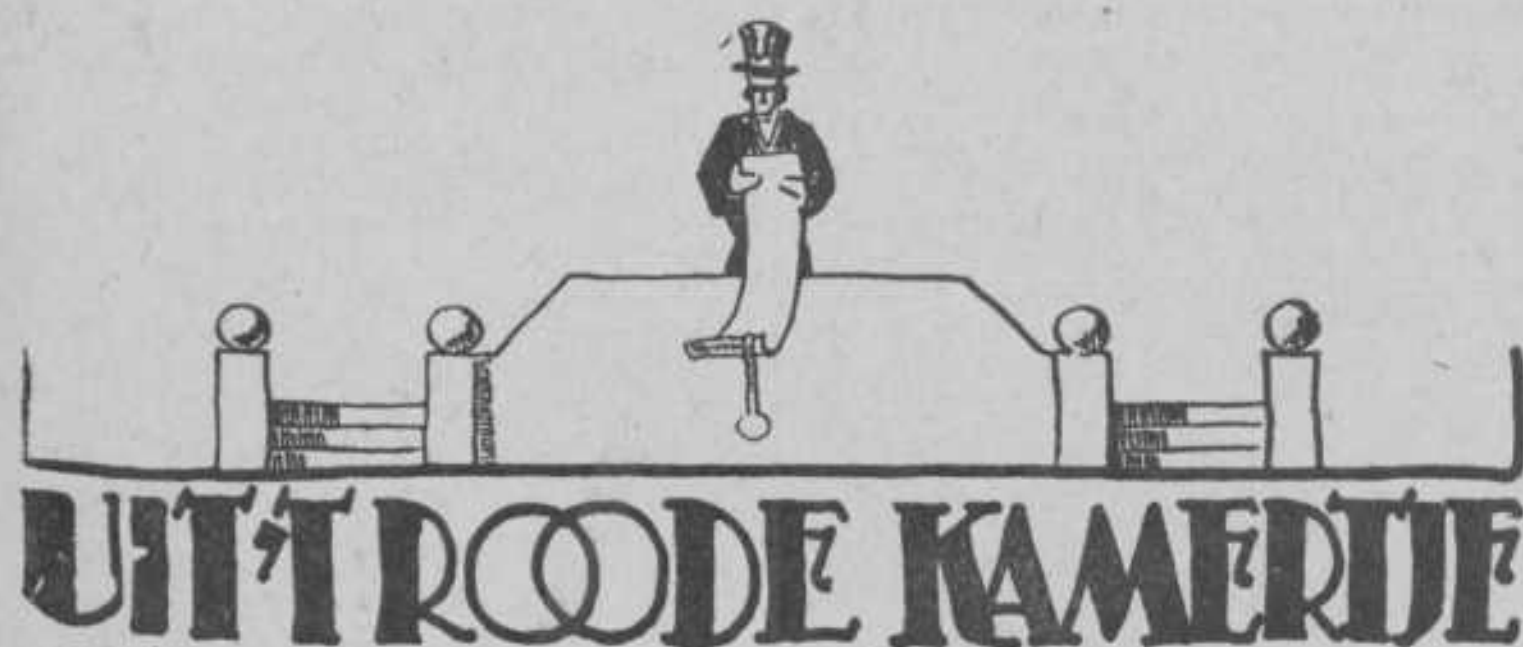
De medewerking van de leden van het D. S. C. voor de Almanak '36 is over 't algemeen bedroevend geweest. Het aantal ingezonden mengelwerken was miniem; het gehalte slecht. Het heeft van de zijde der leden volkomen aan een ernstige poging een goed mengelwerk te schrijven ontbroken. Men denkt dat het samenstellen van een Almanak op rolletjes verloopt. Het duidelijkst is dit wel aan het licht gekomen in een ingezonden stuk in de Spiegel van 8 December vorig jaar. — Alle dreigementen van de Almanak-Redactie over leegeAlmanakken, maken op de schrijver geen indruk, iedereen weet dat de Almanak toch vol komt. — Het verraadt een volkomen gebrek aan belangstelling in het werk van de Almanak, zulk een symptoom is zeer ernstig.

Gij, leden van het D. S. C. rustig staat ge met Uw handen in de zakken toe te kijken, de Almanak komt immers toch vol. Welnu vorig jaar was die zekerheid er geenzins. Met sluitingstijd was er toen nog slechts één mengelwerk, en dat nog wel van een eeredid der redactie. Wij hebben daarna de handen in elkaar geslagen, en inderdaad de Almanak is „vol” geworden. Maar wij vragen U, is het Uw Almanak geworden, hebt gij er deel aan gehad?

Is het niet beschamend, dat niets uit Uw midden is gekomen. Is het geestelijk leven in het D. S. C. werkelijk zoo vervlakt, dat gij niet meer in staat zijt iets op het papier te zetten. Of zijt ge te lui. Beseft ge dan niet, dat alleen dan een goede Almanak tot stand kan komen, wanneer iedereen naar zijn beste vermogen er aan meewerkt. En bedenkt wel, ook dit jaar zijn weer vele medewerkers uit Delft vertrokken, anderen staan op de eindstreep, tot nog toe zijn de gelederen niet aangevuld. Nog steeds drijft zoowel de Spiegel als de Almanak op een klein groepje ouderen. De kruik echter gaat zoo lang te water totdat hij barst, welnu de kruik staat op barsten.

F. J. H. P.

INZENDTERMIJN
SLUIT
20 NOV. A.S.

P. H. Clay,
W. van der Ham,
H. Kramers,
R. Jonckheer,
M. Niermeyer,

President.
Secretaris.
Thesaurier.
Archivaris.
Commissaris.

Namens de Senaat:
W. VAN DER HAM,
Secretaris.

SOCIETEIT PHOENIX.

XVIIIe LUSTRUM.

Vrijdag 20 en Zaterdag 21 November 1936

Wist U dat

de Societeit Phoenix 90 lentes telt?

Wist U dat

zij volgende week haar XVIIIe Lustrum gaat vieren?

Weet U

op welke wijze deze feestelijke gebeurtenis zich in Uw geheugen zal vastschroeven?

Neen? Welaan dan, leest de volgende regels:

Vrijdag 20 November.

Van 3.00—5.30 uur in den middag, **Receptie** van het Bestuur der Societeit Phoenix in de Bibliotheek.Nadat U deze opgeluisterd hebt met Uwe aanwezigheid, begeeft U zich naar de benedenzalen, waar het Gezelschap **I. G. O. V.** U een borrel zal aanbieden, verluchtigd door de muziek van een dames ensemble, het Gezelschap waardig.Hierna begeven allen zich naar de Beneden eetzaal en Billardzaal teneinde zich te zetten tot een **Collation**.Vanaf 0.00 uur **Kroegjool**, waar bij de zalen gevuld zullen zijn met de melodieuze klanken van de beroemde Calvé-Harmonie.

Zaterdag 21 November.

Van 20.00—23.30 uur is de Societeit gesloten.

Klokslag 0.00 uur zal eene **Officieele Kroegjool** aanvangen. **Diesrede.****Cabaret.****Orchestre Pali.**

Meer behoeven wij U niet te vertellen. Het Bestuur verwacht van U, dat U getuigenis zult afleggen tegenover de vele reunisten, van Uwe verknochtheid aan de vogel Phoenix. Teekent op de lijst voor het Collation. Offert Uw vrije Zaterdagavond en aanschouwt de adembenemende gratie der Soubrette's, de lenige kracht van parterre-acrobaten.

Nu weet gij het.

Het Bestuur.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

C. W. Bais,	President.
T. F. Bastet,	Secretaris.
H. E. Oving,	Thesaurier.
J. J. Ott de Vries,	Bibliothecaris.
H. R. S. Tijssens,	Comm. van den Consumabel.
R. J. de Vries,	Comm. van den Inventaris.
G. de Josselin de Jong,	Archivaris, Vice-Secretaris.

Namens het Bestuur:
T. F. BASTET,
Secretaris.

AGENDA.

N.V. ROTTERDAMSCH HOFSTAD TOONEEL.

Vrijdagavond	13 Nov.	8.15 uur,	Den Haag, Kon. Schouwburg, De Club der Gangsters. Prem.
"	13 "	8.15 "	Rotterdam, Gr. Schouwburg, Onschuldige Meisjes.
Zaterdagavond	14 "	8.15 "	Den Haag, Kon. Schouwburg, Een lentedag.
Zondag (v.m.)	15 "	2.00 "	Den Haag, Kon. Schouwburg, Een lentedag.
Zondagavond	14 "	8.15 "	Den Haag, Kon. Schouwburg, Boefje.
Zaterdagavond	21 "	8.15 "	Den Haag, Kon. Schouwburg, 3.6.9. Tot Wederopzegging. Prem.

SPANT DEN BOOG EN TREFT HET DOEL!!

TREFT HET DOEL OOK IN HET LEVEN verzekert U een verzorgde toekomst en een rustigen ouderdom en treft dat doel door een

OLVEH-POLIS!

OLVEH VAN 1879 — Onderlinge Levensverzekering met winstdeeling U.A. — KORTENAERKADE 1, DEN HAAG

Naamlooze Vennootschap
W. D. MEINEMA

Verkrijgbaar:

de tweede, geheel omgewerkte en vermeerderde druk van

Nieuwe Methoden

voor **Elementair-analyse**

Prof. H. TER MEULEN
en
Dr. J. HESLINGA

72 bladz., met 9 photo's en 25 teekeningen.

Prijs ingenaaid f 2.40

„ACADEMIA” Boekhandel en Antiquariaat
OUDE DELFT 101/103 naast Hoofdgebouw T. H.

Onze CATALOGUS No. 16:

Wiskunde - Natuurkunde - Scheikunde - Techniek - Bouwkunde, 928 nummers, is VERSCHENEN en werd aan alle belangstellenden verzonden. — Wie geen exemplaar ontvangen mocht, gelieve GRATIS TOEZENDING aan te vragen.

VOOR UW ONTBIJT EN KOFFIETAFEL
NOACKS FIJNE VLEESCHWAREN
COMESTIBLES EN DELICATESSEN
le kwaliteit Lage prijzen

C. C. WEIL, Hippolytusbuurt 17.
TELEFOON 1286.

Grootste sorteering hier ter stede.

SIGARENMAGAZIJN

„OUDE DELFT”

H. K. JÄGERS

OUDE DELFT 82 - DELFT

BIJ DE PEPPERSTRAAT

TELEFOON 367 - GIRO 764

**Gerenommeerde
Sigaren- en
Sigarettenmerken**

Groote voorraad

Pijpen

en aanverwante artikelen

BANKETBAKKER EN KOK
J. J. VAN GILS
(FA. GUSSENHOVEN)
BINNENWATERSLOOT 30

Een zeer goed ADRES voor:

Heerlijke theekoekjes en Bonbons

Diverse soorten kaas-koekjes en Zoutjes

Steeds warme croquetten in den winkel verkrijgbaar

Taarten naar elke gewenste idee opgemaakt

TEL. 880 TEL. 880

Mittel, Mosel, Riesling

Patriziertrunk

Spezialfullung

ADOLPH HUESGEN TRABEN-TRARBACH

N.V. HOOGEWERFF-CHABOT & VISSER'S WIJNHANDEL
DEN HAAG ROTTERDAM ARNHEM

Heerenschoenen „COWBOY”

in 20 verschillende modellen.

Prijzen: f 3.95 - f 6.50

MOLENAAR, Wijnhaven

Telef. 917

J. Baretta
Delft

Voorstraat 105 - Tel. 151

Postrekening No. 109854

Koopman
en Commissionnair in
**GROENTEN
EN FRUIT**

voor binnen- en buitenland

Leverancier
Societeit „Phoenix”

Corpsleverancier

Spekslagerij

Oude Kerkstraat 9

Telefoon 178

Specialiteit in fijne
VLEESCHWAREN

OPGERICHT 1863

FIJNSTE ZAAK HIER TER
STEDE

Aanbevelend,
A. M. STEIJGER.

N.V. Melkinrichting „Samenwerking”

ZUIDEINDE 108 DELFT TELEFOON 995

Waarom is onze

VOLTANA MELK?

in Flesschen een succes

OMDAT:

Door de bewerking volgens het Voltana systeem, de Melk haar bactericide eigenschappen heeft behouden, als voedsel intact is gebleven, daar het koolzuurgehalte niet is verminderd, waardoor kalkzouten en fosphaten in oplossing zijn gebleven, de Vitaminen zijn NIET vernietigd, deze Voltana Melk in Flesschen is ziektekiem vrij, roemt op en smaakt als rauwe Melk.

Overtuigd U zich door eens een Proef hiermede te nemen.

Beleefd aanbevelend, DE DIRECTIE.

HEEN EN TERUG

veilig en vlug
MET EEN

DELTA X
TELEF. 900